

X Kommune
Byrådet

18. december 2009

Sagsbehandlingstid i forbindelse med behandling af ansøgninger om støtte til køb af bil efter lov om social service § 114.

Sundheds-, ældre- og handicapudvalget i X Kommune besluttede den 18. juni 2008 at realisere en tidligere vedtaget besparelse på 1,5 mio. kr. ved at forlænge sagsbehandlingstiden for behandling af ansøgninger om støtte til køb af bil efter servicelovens § 114.

Udvalget foretog samtidig en nærmere prioritering for behandling af sagerne. Den fastsatte sagsbehandlingstid for førstegangsansøgninger var 12 måneder. Sagsbehandlingstiden for genansøgninger forventedes at være ca. 18 måneder, medmindre der var sket ændringer i borgerens funktionsniveau, der gjorde en udskiftning af bil tvingende nødvendigt.

Statsforvaltningen Nordjylland modtog efterfølgende et antal borgerhenvendelser samt en klage fra en interesseorganisation angående den udmeldte sagsbehandlingstid. Statsforvaltningen er endvidere blevet opmærksom på sagen via presseomtale.

Kortfattet gengivelse af statsforvaltningens udtalelse:

Statsforvaltningen finder ikke, at den beslutning sundheds-, ældre og handicapudvalget i X Kommune traf vedrørende sagsbehandlingstid i forbindelse med ansøgning om støtte til køb af bil efter lov om social service § 114 var ulovlig, herunder i strid med lov om retssikkerhed på det sociale område § 3 eller byggede på usaglige hensyn.

En nærmere redegørelse for sagen samt begrundelse for statsforvaltningens udtalelse fremgår nedenfor.

Kopi af dette brev er sendt til klagerne samt Indenrigs- og

STATSFORVALTNINGEN NORDJYLLAND
AALBORGHUS SLOT
SLOTSPLADSEN 1
9000 AALBORG

JOURNAL NR.: 2008-613/259
SAGSBEHANDLER: KJONOR
DIREKTE TELEFON: 7256 8729

TELEFON: 7256 8700
TELEFAX: 9631 0020
GIRO: 3001 5557410
EAN-NR. 5798000362345
SE-NR. 29 37 62 98
nordjylland@statsforvaltning.dk
www.statsforvaltning.dk

Åbningstider:
Mandag-onsdag 10 - 14
Torsdag 10 - 16
Fredag 10 - 12
ÅBNINGSTIDER I JULI MÅNED:
MANDAG - FREDAG 10 - 13

Socialministeriet til orientering.

Med Venlig hilsen

Anette Ravnholt
Kontorchef

Jette S. Linnemann
Souschef

Redegørelse for sagen samt begrundelse for statsforvaltningens udtalelse

Sagsfremstilling:

Ifølge et referat fra møde i sundheds-, ældre- og handicapudvalget i X Kommune den 18. juni 2008 havde udvalget den 21. maj 2008 besluttet at realisere en besparelse på 1,5 mio. kr. ved at forlænge sagsbehandlingstiden for behandling af ansøgninger om støtte til køb af bil efter servicelovens § 114. Besparelsen skulle ske ved ikke at besætte et ledigt barselsvikariat.

Ifølge nævnte referat vedtog udvalget herefter den 18. juni 2009 en nærmere prioritering af sagsbehandlingsressourcerne, således at ansøgere, der søgte om støtte til køb af bil, særlig indretning af disse samt tilhørende reparation som hovedregel fik første prioritet. Sagsbehandlingstiden for så vidt angår disse sager forventedes at blive ca. 12 måneder, bortset fra akutte reparationer der ville blive behandlet hurtigst muligt.

Genansøgninger om støtte til køb af bil, dvs. ny bil, ville som hovedregel få anden prioritet. Det fremgår af beslutningsoplægget, at der kan ansøges om støtte til køb af ny bil, når den eksisterende bil er seks år gammel. Det er oplyst, at borgerne ofte søger, før de seks år er gået for at være i god tid, men at sagsbehandlingen først indledes, når de seks år udløber. Sagsbehandlingstiden for så vidt angår denne sagstype forventedes at blive ca. 18 måneder, medmindre der var sket ændringer i borgerens funktionsniveau, der gjorde en udskiftning af bil tvingende nødvendig.

Af forvaltningens beslutningsoplæg til udvalget fremgår det, at den hidtidige sagsbehandlingstid på området for støtte til bil generelt havde været på ca. ti måneder, og sagsbehandlingen hidtil var blevet prioriteret således, at de mest akutte sager var blevet behandlet først. Af oplægget fremgik det imidlertid tillige, at der var mange sager der havde ventet så længe, at det var vanskeligt at forsvare, at nyere indkomne sager kom ind forrest i køen.

Ved e-mail af 27. november 2008 rettede en borger i X Kommune, henvendelse til Statsforvaltningen Nordjylland angående den vedtagne sagsbehandlingstid i X Kommune for behandling af ansøgninger om støtte til køb af bil, jf. servicelovens § 114. I henvendelsen oplyste borgeren nærmere, at han havde søgt om støtte til køb af bil, således at han kunne passe et skånejob, men at X Kommune havde tilkendegivet over for ham, at sagsbehandlingstiden var 12 måneder.

Statsforvaltningen modtog endvidere den 5. januar 2009 et brev fra et ægtepar i X Kommune, der tilsvarende var utilfredse med sagsbehandlingstiden i forbindelse med ansøgning om støtte til køb af bil. I et senere brev til statsforvaltningen har de pågældende tillige bemærket, at de er utilfredse med, at sagsbehandlerne på området alene har telefonisk træffetid to timer ugentligt.

Ved brev af 22. januar 2009 anmodede Statsforvaltningen Nordjylland X Kommune om en udtalelse til sagen, herunder til den trufne beslutning vedrørende prioritering af ansøgningerne.

Ved brev af 13. marts 2009 fremkom borgmesteren i X Kommune med en udtalelse til sagen. Det blev i den forbindelse oplyst, at sundheds-, ældre- og handicapudvalget i X Kommune som følge af besparelser på udvalgets ansvarsområde havde besluttet at justere på serviceniveauet vedrørende ansøgninger om støtte til køb af bil og henviste herved til kommunernes ret og kompetence til at organisere og prioritere egne arbejdsopgaver.

Det blev videre oplyst, at sagsbehandlingstiden for ansøgninger om støtte til køb af bil var maksimalt halvandet år, dog et år for førstegangsansøgere samt særlig indretning og reparation.

Ved brev af 27. juni 2009 har Muskelsvindfonden rettet henvendelse til Statsforvaltningen Nordjylland angående de fastsatte sagsbehandlingstider på henholdsvis 12 og 18 måneder for behandling af ansøgninger om støtte til køb af bil efter servicelovens § 114.

Fonden har i denne forbindelse henledt opmærksomheden på Socialministeriets vejledning om støtte til køb af bil, punkt 223, hvori det er angivet, at kommunen, i tilfælde hvor ansøgeren ønsker at søge om en ny bil, hurtigst muligt skal vurdere, om der er sket ændringer i ansøgerens funktionsnedsættelse. Denne vurdering bestyrkes af borgerens egen vurdering af funktionsevnenes art og omfang samt de oplysninger, der i øvrigt umiddelbart foreligger. Kommunen skal endvidere efter vejledningen i genbevilningssager, som fremstår uproblematisk, bruge færrest mulige ressourcer i sagsbehandlingen for dels at undgå klientgørelse, dels lang sagsbehandlingstid.

Det er Muskelsvindfondens opfattelse, at den kommunale myndighed med de fastsatte sagsbehandlingstider har handlet i strid med retssikkerhedslovens § 3, og at sagsbehandlingstiden har været uden saglig begrundelse. For så vidt angår sidstnævnte har fonden henvist til en artikel i Nordjyske den 19. juni 2009, hvor formanden for sundheds-, ældre- og handicapudvalget i kommunen efter det

oplyste har udtalt, at de lange sagsbehandlingstider har været begrundet i økonomiske overvejelser, herunder også hensynet til kommunens aktuelle likviditet.

Muskelsvindfonden har derfor anført, at den fastsatte sagsbehandlingstid ikke alene var begrundet ud fra ønsket om at spare udgifter til sagsbehandlingen, men at beslutningen tillige har været begrundet i ønsket om at udskyde udgiftsvirkningerne for den kommunale myndighed.

Fonden har bemærket, at X Kommunes praksis næppe adskiller sig væsentligt fra praksis i adskillige andre kommuner, men at det sædvanligvis er vanskeligt at bevise, at det sker.

Muskelsvindfonden har endelig anmodet statsforvaltningen om at undersøge, om hensynet til kommunens likviditet har været bestemmende for kommunens administration af øvrige bestemmelser i den sociale lovgivning, idet det på baggrund af den konkrete sag efter fondens opfattelse må have formodningen for sig.

Fonden har ligeledes anført, at den kommunale myndighed ikke lever op til retssikkerhedslovens § 3, stk. 2, idet myndigheden ikke orienterer borgerne i tilfælde, hvor de fastsatte sagsbehandlingstider ikke overholdes.

Den 31. juli 2009 har lederen af myndighedsfunktionen for sundhed og handicap i X Kommune oplyst, at den medarbejder, der havde været på barselsorlov, og hvis stilling udvalget havde valgt ikke at genbesætte, kommer tilbage til området primo september 2009. Ligeledes vender en medarbejder, der har været væk på grund af langtidssygemelding, tilbage primo august 2009. Der skal nu nedbringes en sagspukkel, og det er herefter forventningen, at sagsbehandlingstiden generelt på området på sigt vil blive nedbragt. Det blev endelig oplyst, at den gennemsnitlige sagsbehandlingstid i 2007 og 2008 havde været på omkring ti måneder.

Det Sociale Nævn har den 24. august 2009 til orientering sendt en henvendelse fra en borger, der gennem 20 måneder havde afventet en afgørelse fra den kommunale myndighed vedrørende udskiftning af invalidebil.

På baggrund af en forespørgsel fra statsforvaltningen har X Byråd den 13. oktober 2009 oplyst følgende:

"Statsforvaltningen Nordjylland har ved henvendelse af 14. august 2009 anmodet Byrådet i X Kommune om en udtalelse vedrørende sagsbehandling af handicapbiler. Konkret ønskes udtalt hvilke hensyn, der har begrundet Sundheds- Ældre og Handicapudvalgets beslutning af 21. maj 2008 angående sagsbe-

handling af handicapbiler, og hvordan besparelsen på 1,5 mio. kr. er eller har været tiltænkt opnået.

X Kommunes Byråd skal udtale følgende:

Sundheds-, Ældre og Handicapudvalget drøftede den 21. maj 2008 områdets økonomirapport 1, og herunder hvorledes et forventet merforbrug i 2008 kunne håndteres. Udvalget forholdt bl.a. sig til sagsbehandlingsressourcerne for handicapbiler og de afledte konsekvenser af ikke at besætte et barselsvikariat. Udvalget besluttede, ikke at besætte barselsvikariatet og dermed justere på serviceniveauet for sagsbehandling af handicapbiler i 2008, idet sagsbehandlingstiden generelt vil blive forlænget i perioden. Herved kunne tilvejebringes en forventet besparelse på 1,5 mio.kr.

Som opfølgning på beslutningen af 21. maj 2008 besluttede Sundheds-, Ældre og Handicapudvalget endvidere den 18. juni 2008, at indføre nogle generelle retningslinjer for prioritering af ansøgninger til støtte til køb af handicapbil. Disse retningslinjer anvendes i den daglige administration af området, idet der altid foretages en individuel vurdering og prioritering af hver enkelt ansøgning.

Som det tidligere har været anført overfor statsforvaltningen er det fortsat X Kommunes opfattelse, at prioritering af ovenstående karakter ligger indenfor rammerne af kommunens almindelige ret og kompetence til at organisere og prioritere egne arbejdsopgaver."

Retsgrundlag:

Ved lov nr. 573 af 24. juni 2005 om social service blev myndighedsansvaret og finansieringsansvaret for tilbud og ydelser efter den sociale servicelov som led i strukturreformen samlet hos kommunalbestyrelsen. For så vidt angår behandling af ansøgninger om støtte til køb af bil havde der tidligere været delt kompetence mellem amtsrådet og kommunalbestyrelsen.

§ 114 i lov om social service har følgende ordlyd, jf. lovbekendtgørelse nr. 941 af 1. oktober 2009:

"§ 114. Kommunalbestyrelsen skal yde støtte til køb af bil til personer med en varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, der i væsentlig grad forringer evnen til at færdes eller i væsentlig grad vanskeliggør muligheden for at opnå eller fastholde et arbejde eller gennemføre en uddannelse uden brug af bil. Støtten ydes som rentefrit lån inden for en ramme på 139.000 kr.

Stk. 2. Foreligger der ganske særlige forhold i forbindelse med den nedsatte funktionsevne, kan der ydes et rente- og afdragsfrit lån til betaling af forskellen mellem støtte efter stk. 1 og anskaffelsesprisen.

Stk. 3. Indenrigs- og socialministeren fastsætter i en bekendtgørelse regler om

- 1) betingelserne for at opnå støtte efter stk. 1 og 2 og om vilkårene for støtten,
- 2) tilbagebetaling af lån, herunder om henstand med tilbagebetaling og eftergivelse af lån samt indkomstgrundlaget for tilbagebetalingen,
- 3) adgangen til at modtage støtte til udskiftning af en bil, hvor til der er ydet støtte, jf. stk. 1 og 2,
- 4) støtte til nødvendig indretning m.v., herunder i hvilket omfang ansøgeren selv skal betale en del af udgiften til indretningen,
- 5) i hvilket omfang der kan ydes tilskud til betaling af køreundervisning m.v., og
- 6) støtte til personer, der ved indrejse her i landet medbringer en bil."

Med hjemmel i lov om social service § 114, stk. 3 har socialministeren i bekendtgørelse nr. 615 af 15. juni 2006, senest ændret ved bekendtgørelse nr. 1064 af 11. november 2009, om støtte til køb af bil efter servicelovens § 114, fastsat nærmere regler om betingelserne for at opnå støtte.

Ved behandling af ansøgninger efter serviceloven finder den sociale retssikkerhedslov anvendelse, jf. § 1, nr. 9, i bekendtgørelse nr. 709 af 3. juli 2009 om retssikkerhed og administration på det sociale område.

I retssikkerhedsloven § 3 er der fastsat følgende, jf. lov-bekendtgørelse nr. 877 af 3. september 2008, som bl.a. ændret ved lov nr. 316 af 28. april 2009:

"§ 3. Kommunalbestyrelsen skal behandle spørgsmål om hjælp så hurtigt som muligt med henblik på at afgøre, om der er ret til hjælp og i så fald hvilken.

Stk. 2. Kommunen fastsætter en frist for, hvor lang tid der må gå, inden der skal være truffet en afgørelse. Hvis denne frist ikke kan overholdes, skal ansøgeren skriftligt have besked om, hvornår ansøgeren kan forvente en afgørelse."

Det bemærkes, at § 3, stk. 2 pr. 1. januar 2010 ændres, jf. § 1, nr. 3 sammenholdt med § 3, stk. 3 i lov nr. 316 af 28. april 2009.

Af forarbejderne til bestemmelsen (FT 1996-97, Till., A 4883 ff). fremgår der bl.a. følgende:

"Der er i forvaltningsloven og lov om offentlighedsloven og lov om offentlighed i forvaltningen en række krav til, hvordan sager skal behandles. Det drejer sig om partshøring, aktindsigt, klagevejledning m.v.

Der er derimod ikke regler om, hvor hurtigt en borger har krav på at få et svar på en ansøgning, bortset fra ansøgninger om aktindsigt.

Med forslaget til § 3 fastsættes det, at kommuner og amtskommuner skal søge at behandle alle spørgsmål om hjælp så hurtigt som muligt. Hurtig behandling skal på den ene side imødekomme borgernes rimelige ønsker om at få svar hurtigt og på den anden side ses i sammenhæng med lokale prioriteringer af, hvordan de samlede ressourcer skal anvendes. Det foreslås derfor, at kommunen og amtskommunen skal fastsætte en frist for, hvor længe der må gå, før en borger får et svar på sin ansøgning.

Reglen går således ud på, at hver enkelt kommunalbestyrelse eller amtsråd skal beslutte, hvordan kommunens service skal være på enkelte områder. Der skal i kommunen og amtskommunen inden for de enkelte sagstyper være fastsat generelle frister, som offentliggøres og lægges frem på biblioteker m.v.

Det er hensigten med bestemmelsen, at borgeren hurtigst muligt skal have besked enten om den forventede sagsbehandlingstid eller selve afgørelsen.

Fristen har den virkning, at hvis kommunens eller amtskommunens administration ikke kan træffe en afgørelse inden for fristen, skal administrationen skriftligt give borgeren et svar på, hvor lang tid borgeren kan forvente, at der antagelig vil gå, før der er en afgørelse.

.....

.....

Der er ikke særlige sanktionsregler knyttet til § 3. Det er oplagt, at hvis en kommune eller en amtskommune ikke fastsætter en frist, vil dette være i strid med loven. Hvis administrationen i større omfang i det daglige ikke lever op til de frister, som kommunalbestyrelsen eller amtsrådet har fastsat, og hvis den ansvarlige myndighed undlader at justere arbejdsrutiner og arbejdsgange, eller at fastsætte en ny frist, som forvaltningen har realistiske muligheder for at overholde, kan der efter omstændighederne være tale om et lovbrud."

Vurdering

Efter den kommunale styrelseslovs § 48, stk. 1, jf. § 47, stk. 1, fører statsforvaltningen tilsyn med, at kommunerne overholder den lovgivning, der særligt gælder for offentlige myndigheder. Dette indebærer, at statsforvaltningens tilsyn alene er et retligt tilsyn, og statsforvaltningen har således alene kompetence til at prøve retsregler eller andre bindende normer, der kan sidestilles hermed, herunder retsgrundsætninger.

Samtidig følger det af lovens § 48 a, at statsforvaltningen selv afgør, om der er tilstrækkeligt grundlag for at rejse en sag.

De principper, der gælder for forvaltningens adfærd og det, der traditionelt benævnes god forvaltningskik, har statsforvaltningen ikke kompetence til at påse, idet disse principper ikke har karakter af retsregler.

Spørgsmålet om sagsbehandlingstid må i sit udgangspunkt kvalificeres som et spørgsmål om forvaltningsskik. Sagsbehandlingstiden kan dog få en retlig karakter, i det omfang denne i meget væsentligt omfang begynder at influere på borgernes muligheder for at opnå de rettigheder/ydelser, disse efter lovgivningen har krav på. Eksempelvis såfremt en kommunal myndighed gennem længere tid uden saglig grund berostiller sagsbehandlingen på et område og dermed reelt ved sin administration sætter lovgivningen ud af kraft. Herudover vil lang sagsbehandlingstid efter omstændighederne kunne opfattes som et egentligt afslag med den konsekvens at klagemyndigheden vil kunne behandle sagen.

Den sociale retssikkerhedslovs § 3 indeholder regler om sagsbehandlingstiden vedrørende spørgsmål om hjælp efter den sociale servicelov. I bestemmelsen er det således fastsat, at den kommunale myndighed skal behandle spørgsmål om hjælp så hurtigt som muligt med henblik på at afgøre, om der er ret til hjælp og i givet fald hvilken.

Uanset reglens elastiske karakter er der tale om retsspørgsmål, hvis overholdelse kan påses af statsforvaltningen, jf. herved den kommunale styrelseslovs § 48, stk. 1. Statsforvaltningen er derfor kompetent til at tage stilling til det rejste spørgsmål om sagsbehandlingstiden i den kommunale myndighed.

Ifølge forarbejderne til bestemmelsen skal hurtig behandling på den ene side imødekomme borgernes rimelige ønsker om at få svar hurtigt og på den anden side ses i sammenhæng med lokale prioriteringer af, hvordan de samlede ressourcer skal anvendes.

Reglen går således ud på, at hver enkelt byråd skal beslutte, hvordan kommunens service skal være på de enkelte områder. Det er således forudsat, at det enkelte byråd skal prioritere sine ressourcer, ligesom det er forudsat, at fristerne vil variere fra kommune til kommune.

Det følger af servicelovens § 114, at borgerne har krav på støtte til køb af bil, når betingelserne herfor er opfyldt. Tildeling af ydelser efter den sociale servicelovs § 114

forudsætter en vurdering af, om der er sket en varig nedsettelse af funktionsevnen, der i forhold til kørselsbehovet i væsentlig grad forringer evnen til at færdes eller i væsentlig grad vanskeliggør mulighederne for at opnå eller fastholde arbejde eller uddannelse.

Der skal således indhentes en række oplysninger til bedømmelse af den konkrete sag og herefter foretages en vurdering af, hvorvidt den konkrete ansøger opfylder de nærmere betingelser for at opnå støtte til bil.

I de oprindelige lovbemærkninger til den sociale service-lovs § 114, den daværende § 99 (lovforslagets § 97), fremgår det tillige at behandling af sager om støtte til invalidebil forudsætter en ekspertise og et kendskab til de særlige forhold, der gør sig gældende for mennesker med handicap, og bl.a. som følge heraf blev afgørelseskompetencen oprindeligt placeret i amtsregi.

I kraft af sagernes karakter må der således påregnes at skulle medgå en vis tid til sagsbehandlingen. Den gennemsnitlige sagsbehandlingstid på området i X Kommune har dog også efter det oplyste været ca. 10 måneder i 2007 og 2008.

I enkelte af servicelovens bestemmelser er der fastsat tidsfrister, inden for hvilken ydelsen skal være iværksat eller tildelt. Eksempelvis fremgår det af § 101, stk. 2, at byrådet skal tilbyde behandling af stofmisbrugere senest 14 dage efter henvendelsen til kommunen. Ligeledes er det fastsat i servicelovens § 192 a, at byrådet skal tilbyde ældre, der har særligt behov for en plads på et plejehjem en sådan plads eller bolig senest 2 måneder efter optagelse på en venteliste, medmindre den ældre har valgt et bestemt plejehjem eller en bestemt almen plejebolig.

Retssikkerhedslovens § 3 indeholder ikke tilsvarende eksakte tidsfrister for sagsbehandlingen, men fastsætter alene at denne sker hurtigst muligt. Der er tale om en retlig standard, der alene angiver en generel retningslinje for behandling af sager efter serviceloven, og bestemmelsen giver endvidere byrådet en ganske vid skønsmæssig adgang til på baggrund af lokale prioriteringer at fastsætte frister for sagshandlingen på de enkelte områder.

Statsforvaltningen finder ikke, at Sundheds-, Ældre og Handicapudvalget i X Kommune med de fastsatte frister for behandling af sager om støtte efter servicelovens § 114 har handlet i strid med retssikkerhedslovens § 3, ligesom som den nævnte prioritering af sagerne heller ikke kan anses for usaglig. Det bemærkes i den forbindelse, at det af udvalgets beslutning fremgår, at udgangspunktet

om nedprioritering af genansøgningssager fraviges, såfremt der konkret er sket ændringer i borgerens funktionsniveau, der gør en udskiftning af bil tvingende nødvendig.

For så vidt angår det af Muskelsvindfonden anførte skal statsforvaltningen bemærke, at den af fonden fremdragne vejledning, alene er af vejledende karakter, hvilket fonden da også er opmærksom på. Det kan i den forbindelse tilføjes, at forarbejderne til retssikkerhedslovens § 3, hverken indeholder bindende forudsætninger om eller angivelse af rammen for byrådets beslutning om sagsbehandlingstiden.

Hvad angår det anførte om, at det er bagvedliggende usaglige økonomiske hensyn, der har motiveret den lange sagsbehandlingstid i genansøgningssager, bemærkes, at en nedprioritering af et sagsområde ud fra lokale, kommunale overvejelser om anvendelsen af personaleressourcer, er saglig.

Det vil derimod ikke være sagligt, såfremt en forlængelse af sagsbehandlingstiden i sager om støtte til køb af bil efter servicelovens § 114 sker med det formål at udskyde det tidspunkt, hvor udgiftsvirkningen for den kommunale myndighed indtræffer. Et sådant hensyn til myndighedens aktuelle likviditet er et hensyn, der hverken kan eller skal varetages ved forvaltningen af servicelovens § 114.

Ifølge referatet fra møde i sundheds-, ældre- og handicapudvalget i X Kommune den 18. juni 2009 havde udvalget den 21. maj 2008 besluttet at realisere en besparelse på 1,5 mio. kr. ved at forlænge sagsbehandlingstiden for behandling af ansøgninger om støtte til køb af bil efter servicelovens § 114. Besparelsen skulle ske ved ikke at besætte et ledigt barselsvikariat.

Det centrale spørgsmål i nærværende sag har været spørgsmålet om, hvorvidt de fastsatte frister for behandling af sager efter servicelovens § 114, jf. retssikkerhedslovens § 3, stk. 1, har været lovlige, herunder også hvorvidt beslutningen i sundheds- ældre og handicapudvalget i X Kommune byggede på saglige hensyn.

Det bemærkes, at tilsynsmyndighederne i almindelighed behandler sagerne på skriftligt grundlag. Statsforvaltningen er endvidere ikke egnet til at foretage bevismæssige vurderinger. Det bemærkes i den forbindelse, at adgangen i den kommunale styrelseslovs § 49, stk. 5, der blev indsat ved lov nr. 381 af 28. maj 2003, til at iværksætte indenretligt forhør, alene forudsættes anvendt i yderst begrænset omfang. Der henvises herved til bemærkningerne til loven (FT-2002-03, Till.A 5625 ff.).

I nærværende sag har statsforvaltningen dels modtaget kopi af det relevante fagudvalgs beslutning og dels modtaget udtalelser fra den kommunale myndighed til sagen, herunder en udtalelse fra byrådet, på baggrund af en forespørgsel herfra. Sagen er bl.a. bedømt ud fra, hvad der fremgår heraf.

Hvorvidt det eventuelt måtte være andre, bagvedliggende hensyn, der reelt har motiveret fastsættelsen af sagsbehandlingstiden i den kommunale myndighed i X vil være et bevismæssigt spørgsmål, som statsforvaltningen som nævnt ikke er egnet til at foretage. Det bemærkes i den forbindelse, at citater i en avisartikel ikke er tilstrækkeligt i bevismæssig henseende.

Statsforvaltningen finder herefter ikke, at det kan lægges til grund, at den beslutning sundheds-, ældre og handicapudvalget i X Kommune traf vedrørende sagsbehandlingstid i forbindelse med ansøgning om støtte til køb af bil, byggede på usaglige hensyn, og dermed var ulovlig.

Statsforvaltningen finder ikke grundlag for at gå nærmere ind i spørgsmålet om hvorvidt opfyldelse af orienteringspligten efter retssikkerhedslovens § 3, stk. 2, har været opfyldt i enkeltsager, men bemærker, at bestemmelsen på linje med principperne i forvaltningslovens § 16, stk. 2, og offentlighedslovens § 15, stk. 2, indebærer, at borgeren skal orienteres om, hvornår en afgørelse kan forventes, såfremt en angiven frist ikke kan overholdes.

Tilsvarende finder statsforvaltningen heller ikke grundlag for, som ønsket af Muskelsvindfonden, at foretage en generel undersøgelse af, hvorvidt kommunen ved administration af bestemmelser i den øvrige sociale lovgivning, måtte varetage usaglige, økonomiske hensyn, jf. herved den kommunale styrelseslovs § 48 a.

Statsforvaltningen Nordjylland foretager herefter ikke videre i sagen.